

van de wetenschap Christus' Koningschap eeren willen, slechts bij het licht van Gods Woord werken willen en onze studeerende jeugd, ook voor de toekomst, in de waarheid willen opvoeden.

We kunnen met enkele plaatsen aan de Rijks- of Stadsuniversiteiten onze roeping niet vervullen. Daarom er naast en er tegen bouwen, zelfstandig en vrij. We hebben veel dankensstof als we terugzien op den geleverden arbeid, op den zegen. Maar ook niet weinig biddensstof. We moeten onze Vrije Universiteit den Heere opdragen, onze werken wentelen op den Heere, opdat wij leven mogen uit diep besef onzer roeping, opdat wij hebben en houden mogen onze vrijheid, opdat wij werken mogen in het geloof, opdat wij door persoonlijke vroomheid onze arbeid mogen aanbevelen, opdat wij het ideaal mogen nastreven en *bereiken* dat de V.U. van en voor de *geheele* Gereformeerde gezindheid zij, en opdat onze arbeid in liefde verricht worde.

Na het zingen van het 10e vers van het Gebed des Heeren droeg Spreker in een vurig gebed de nooden en behoeften van de Vrije Universiteit aan den troon der genade op. Met het zingen van *Gez. 96* werd de plechtigheid besloten.

De begroetingssamenkomst.

Na den bidstond vond op „Den Burcht” een bijeenkomst plaats, waar de velen, die van buiten gekomen waren, dank zij de goede zorgen van de Regelingscommissie, gelegenheid vonden elkander te ontmoeten.

Even nadat men zich groepsgewijze gezellig aan de talrijke tafeltjes had geschaard; zette de muziek het Wilhelmus in, waarvan twee coupletten staande werden gezongen.

De secretaris van de Regelingscommissie, de heer G. de Jong Ezn., zwaaide de scepter en hij deed dat met meesterlijke gebaren, zoodat Dr. H. Colijn op een gegeven moment op het platvorm van den directeur van de Leidsche Chr. Harmonievereening, welke de avond met muziek opluisterde, kwam te staan en vertelde, dat hij door den heer De Jong was opgecommandeerd om te spreken, aan welk commando hij als oud-soldaat dadelijk gevolg had gegeven. Spreker herinnerde aan het woord van Ds. Thomas, dat de Vrije Universiteit niet een gave van ons is, die wij aan God hebben gegeven, maar een gave Gods, die Hij ons heeft geschonken. Wij hebben al onze krachten in te spannen, om ons deze gave waardig te maken. Deze avond is bijzonder geschikt om elkaar daartoe op te wekken. Ieder van ons heeft ten opzichte van de Vrije Universiteit een taak te vervullen. Als President-Directeur, waartoe gij mij zelf gekozen hebt, aldus Spreker, neem ik thans het commando over en ik beveel u, van deze plaats slechts heen te gaan in het besef, dat gij een taak hebt te vervullen ten opzichte van de Vrije Universiteit, zoodat zij haar werk tot heil van ons volk krachtig kan voortzetten.

Een oogenblik later, toen het applaus op Dr. Colijn's rede nauwelijks was weggestorven, zweeg het geroezemoes opnieuw voor de stem van Mr. H. Bijleveld, die in een kernachtige rede de huidige critiek op de